

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207397
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314207397.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky U. X., E.. U., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., zast. JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca proti odporcom X/ D. U., E.. U., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., X/ X. P., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., X/ U. D., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., X/ L. U., E.. U., O.. XX.X.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., X/ L. U., E.. U., O.. X.X.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., X/ P. U., E.. U., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č. (D. X/ - X/ R. P. O. P. O.. U. U., K.. XX.XX.XXXX), X/ L. V., O.. X.X.XXXX, B. XXX, XXX XX Č. (O. P. D. X/ R. V., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č.), X/ R. U., O.. XX.XX.XXXX, P. XXX/X, XXX XX P., X/ R. T., O.. XX.XX.XXXX, E. XXXX, XXX XX Č., XX/ L. N., E.. N., O.. XX.XX.XXXX, U. Č., XXX XX Č., XX/ R. P., O.. XX.XX.XXXX, D. D., XXX XX D.R., XXa/ L. N., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č.R., XXb/ L. L., E.. N., O.. XX.XX.XXXX, XXX XX K. O. V. XXX, XXc/ M. I., E.. N., O.. XX.XX.XXXX, XXX XX M. XXX (D. XXa/ - XXb/ R. P. O. P. O.. P. N., K.. XX.XX.XXXX), XX/ L. P., O.. XX.XX.XXXX, U. Č., XXX XX Č., XX/ U. L., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, Š. XX, XXX XX Ž., XX/ R. M., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, O. D. X/XX, XXX XX Ž. - X., XX/ P. V., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX Ž., XX/ L. M., E.. V.D., O.. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX Ž., XX/ L. V., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, T. XX, XXX XX Ž., XX/ R. M., P. V.W., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX Č., XX/ U. T., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, XX. D. XX, XXX XX Ž. (D. XX/ - XX/ R. P.X. O. P. O.. L. V., K.. XX.XX.XXXX), XX/ R. B., O.. XX.XX.XXXX, L. M. XXXX/XX, XXX XX Č., XX/ L. F., E.. F., O.. XX.XX.XXXX, N. XXX/XX, XXX XX Č., XX/ P. P., E.. P., O.. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX Č., XX/ R. M., O.. XX.XX.XXXX, Y. XXXX, XXX XX Č., XX/ U. M., O.. XX.XX.XXXX, Y. XXXX, XXX XX Č. (D. XX/ R. XX/ R. P. O. P. O.. R. M., K.. XX.XX.XXXX), XX/ L. B., E.. T., O.. XX.XX.XXXX, P. XXXX, XXX XX Č., XX/ R. Š.Z., O.. XX.XX.XXXX, M. XXXX/XX, XXX XX Z.C. Z. XX/ W. Š., O.. XX.XX.XXXX, P. XXXX, XXX XX Č., XX/ L. E., O.. XX.XX.XXXX, XXX XX E. XXX, XX/ X. B., O.. XX.XX.XXXX, Ž. XXX, XXX XX P. (D. XX/ - XX/ R. P. O. F. P. O.. X. B., K.. XX.XX.XXXX), XX/ U. Š.Z., E.. N., O.. XX.XX.XXXX, F. U. XX/X, XXX XX Z., XX/ U. B., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., XX/ R. B., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, F. XX, XXXX I., Š., XX/ P. B., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č.R., XX/ P. B., E.. B., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., XX/ X. B., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., XX/ R. M., E.. U., O.. XX.X.XXXX, XXX XX E. XXXX, XX/ L. F., E.. F., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č. (D. XX/ R. XX/ R. P. O. F. P. O.. XX/ F. F., K.. X.X.XXXX, M. V. P. O. P. O.. X. F., K.. XX.XX.XXXX, M. V. K. P. O. P. O.. I. U., K.. XX.XX.XXXX), XX/ L. U., E.. U., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č., XX/ L. U., E.. U., O.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX Č. (D. XX/ R. XX/ R. P. O. Á. P. O.. I. U., K.. XX.XX.XXXX), XX/ P. F., E.. U., XX/ X. M. (P. R. Č., E.. Č.), XX/ L. M. (P. R. Č., E.. Č.), XX/ R. M., E.. B., XX/ I. U. (Ž.. R. F.), XX/ R. Á. Č. (M.), XX/ U. Č. (P. M.), XX/ L. Č. (P. M.), odporcovia 42/ - 49/ na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že nehnuteľnosti zakreslené v geometrickom pláne Ing. Anny Tomašcovej, geodetické práce, Komenského 135, 022 01 Čadca, IČO: 34928961 zo dňa 25.1.2012 č. X/XXXX, ktorý bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť rozsudku, ako parcely CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 83 m², CKN XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 41 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 149 m², CKN XXX - záhrada o výmere 503 m², ktoré sú vytvorené z častí parciel zapísaných

na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 94 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 294 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 122 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - záhrada o výmere 235 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - TTP o výmere 382 m² kat. úz. Č. - B. p a t r i a do výlučného vlastníctva navrhovateľky U. X., E.. U., O.. XX.X.XXXX, Č. - B. XXX, P. XXX XX.

II. Súd u r č u j e, že nehnuteľnosti zakreslené v geometrickom pláne Ing. Anny Tomašovej, geodetické práce, Komenského 135, 022 01 Čadca, IČO: 34928961 zo dňa 25.1.2012 č. X/XXXX, ktorý bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť rozsudku, ako parcely CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 96 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m², ktoré sú vytvorené z časti parcely zapísanej na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 294 m² kat. úz. Č. - B. p a t r i a do dedičstva po neb. L. U., O.. XX.X.XXXX, K. Y. X.X.XXXX, O. V. Č. - B. XXX.

III. Navrhovateľke náhradu trov konania proti odporcom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.7.2014 navrhovateľka U. X., E.. U., podala návrh na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Žiadal určiť výlučné vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech navrhovateľky.

Uznesením č. k. 4C/165/2014-230 zo dňa 31.3.2016 súd zastavil konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m² kat. úz. Č. - B. podľa § 96 ods. 1, 3 OSP na základe späťvzatia návrhu.

Uznesením č. k. 4C/165/2014-232 zo dňa 31.3.2016 súd zastavil konanie proti odporcovi 4/ L. U., 5/ L. U. podľa § 96 ods. 1, 3 OSP na základe späťvzatia návrhu navrhovateľkou.

Uznesením č. k. 4C/165/2014-234 zo dňa 31.3.2016 súd namiesto odporkyne 7/ R. V., E.. B., pripustil do konania odporcu 7/ L. V.. Postupoval podľa § 92 ods. 1 OSP.

Uznesením č. k. 4C/165/2014-236 zo dňa 31.3.2016 súd pripustil zmenu návrhu zo dňa 6.11.2015 čl. 180, 184 tak, že určil, že nehnuteľnosti CKN XXX/X, XXX, XXX/X, XXX patria do výlučného vlastníctva navrhovateľky a nehnuteľnosti CKN XXX/X, XXX/X, XXX/X patria do dedičstva po neb. L. U., K.. X.X.XXXX.

Uznesením č. k. 4C/165/2014-254 zo dňa 23.5.2016 súd konanie proti odporcovi 22/ L. F. zastavil.

V nadväznosti na § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP súd sa cítil byť viazaný uvedeným predmetom sporu v súlade s pripustenou zmenou návrhu.

V nadväznosti na § 91 ods. 2 OSP súd mal za to, že je daný nerozlučný okruh účastníkov konania, teda že okruh označených účastníkov konania v návrhu je zhodný s okruhom spoluvlastníkov (ich právnych nástupcov) uvedených na LV XXXX na parcelu EKN XXXX, na LV XXXX na parcelu EKN XXXX, na LV XXXX na parcelu EKN XXXX, na LV XXXX na parcelu EKN XXXX, na LV XXXX na parcelu EKN XXXX kat. úz. Č. - B. a LV XXXX na parcelu EKN XXXX.

Pokiaľ ide o tých účastníkov konania, voči ktorým bolo konanie zastavené, alebo došlo k zámene účastníkov konania, súd konštatuje, že prestanú byť účastníkmi konania, resp. stanú sa účastníkmi konania až právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania, resp. zámene alebo pripustení účastníka do konania. Preto účastníci konania sú naďalej uvedení v záhlaví rozsudku, až do právoplatnosti rozsudku sú účastníkmi konania a súd im doručuje rozsudok aj uznesenie, a to pôvodným účastníkom konania aj novým účastníkom konania.

Skutkový základ uplatneného nároku bol ten, že v dávnej minulosti došlo k reálnej delbe, ktorú zrealizoval ešte starý otec navrhovateľky L. U.. Po ňom dedil L. U. a po ňom dedila navrhovateľka U.

X., E. U., 10D/13/2013. Nehnutelnosti sú parcely pod starým domom, ktorý bol zrekonštruovaný pred 55 rokmi. Reálna deľba prebehla ešte pred 1. svetovou vojnou medzi pôvodnými pozemnoknižnými spoluvlastníkmi.

Z evidencie na čl. 43 spisu a z vyjadrenia zástupkyne SPF na pojednávaní dňa 23.6.2016 vyplýva, že všetci pozemnoknižní spoluvlastníci (resp. ich právni nástupcovia) súhlasili s reálnou deľbou v dávnej minulosti a s tým, že nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu boli dávno, do roku 1950, reálne vydelené právnym predchodcom navrhovateľky. Odporca 1/ D. U. dal súhlas do zápisnice na pojednávaní, X. P. čl. 84, U. D. čl. 126, L. U. čl. 86, L. U. čl. 85, P. U. čl. 80, R. V. čl. 81, R. U. čl. 69 a 204, 9/ R. T. čl. 136, odporca 14/ čl. 127, 208, odporca 15/ čl. 127, odporca 16/ čl. 208, odporca 17/ čl. 208, odporca 18/ čl. 127 a 208, odporca 19/ čl. 83, odporca 20/ čl. 127 a 208, odporca 21/ čl. 140, odporca 22/ nesúhlasil s návrhom na čl. 77 spisu, ale následne predal svoj spoluvlastnícky podiel navrhovateľke, nebol zapísaný na liste vlastníctva ku dňu rozhodovania súdu a nebol ani účastníkom konania, pretože z tohto dôvodu navrhovateľka proti nemu vzala návrh späť, odporca 23/ čl. 124, odporca 24/ čl. 139, odporca 25/ čl. 138, odporca 26/ čl. 144, odporca 27/ čl. 143, odporca 28/ čl. 142, odporca 29/ čl. 141, odporca 30/ čl. 145, odporca 31/ čl. 121, odporca 32/ čl. 82, odporca 33/ čl. 78, odporca 34/ čl. 78, odporca 35/ čl. 78, odporca 36/ čl. 87, odporca 38/ čl. 123, odporca 39/ čl. 125, odporca 40/ čl. 122. Zásielky nepreberali a nevyjadřili sa odporcovia 10/, 11/, 12/, 13/, 37/, 41/. Takýto procesný postup súd nemohol vyhodnotiť v neprospech navrhovateľky.

Zástupkyňa SPF zastupovala odporcov 40/ - 50/ neznámych. Na pojednávaní dňa 23.6.2016 dala súhlas s reálnou deľbou v dávnej minulosti a s určením vlastníckeho práva tak, ako bolo uvedené v zmenenom návrhu. Dôkazy o tom, že neznámi účastníci sú neznámi, súd mal preukázaný potvrdením Mestského úradu v Čadci čl. 6 spisu.

Z vyjadrenia mesta Čadca na čl. 66 spisu vyplýva, že na vydelené nehnuteľnosti EN pred THM, ktoré zodpovedajú sporným nehnuteľnostiam, bola na evidenčnom liste XXX vedená M. U. č. 163. Je pripojená mapa EN čl. 67, ktorá zamapovala deľbu pozemnoknižných parciel na parcely EN pred THM. Na čl. 68 je evidenčný list č. XXX na parcely C na U. M. XXX s parcelným číslom XXX o výmere 756 m² - orná pôda, č. XXX - orná pôda o výmere 70 m², CKN XXX/X o výmere 45 m² - TTP, XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 96 m², XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², XXX/X o výmere 21 m² - zastavané plochy a nádvoria, XXX - záhrady o výmere 503 m².

Z vyjadrenia katastrálneho úradu čl. 88 spisu súd mal preukázané, že v 50. rokoch minulého storočia prebehlo v kat. úz. B. mapovanie JEP (jednotná evidencia pozemkov) podľa reálnej deľby (užívania) v prírode. Sporným nehnuteľnostiam CKN XXX/X, XXX/X, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX podľa predbežnej identifikácie katastra nehnuteľností zodpovedajú parcely EN pred THM XXX - U. D. R. U., XXX - T. L., M., XXX, XXX, XXX - U. M., XXX - V. L..

Porovnaním pozemnoknižnej mapy s mapami EN pred THM (čl. 95) súd dospel k záveru, že mapy EN pred THM zamapovali reálnu deľbu a dlhodobé užívanie nehnuteľností po reálnej deľbe mapami EN pred THM. Tým mal preukázané objektívnym listinným dôkazom, že došlo k zrušeniu ideálneho spoluvlastníctva k pozemnoknižným nehnuteľnostiam v dávnej minulosti, do roku 1950, faktickým spôsobom zrušením spoluvlastníctva a vyporiadaním zrušeného spoluvlastníctva reálnou deľbou, zámenami v nadväznosti na rozhodnutie 911/1932.

Porovnaním listov vlastníctva na parcely EKN, LV XXXX, EKN XXXX, LV XXXX, EKN XXXX, LV XXXX, EKN XXXX, LV XXXX, EKN XXXX s výpismi z pozemnoknižných vložiek čl. 92 a nasl. spisu súd mal preukázané, že parcely EKN mali pôvodné číslo pred ROEPom totožné, avšak ako číslo pozemnoknižnej parcely. V jednotlivých pozemnoknižných vložkách nie sú zapísané len uvedené parcely EKN tvoriace predmet sporu (ich časti), ale aj iné pozemnoknižné parcely. Ku všetkým tam uvedeným PKN parcelám v čase deľby (do roku 1950) pozemnoknižní spoluvlastníci vlastnili do momentu, kedy došlo k zrušeniu spoluvlastníctva deľbou a zámenami, rovnaké ideálne spoluvlastnícke podiely, preto k deľbám a zámenám nedochádzalo len v rámci tých parciel PKN (teraz EKN), ktoré tvoria predmet sporu, ale v rámci všetkých PKN parciel, ku ktorým tí istí PKN spoluvlastníci mali rovnaké podiely. Zároveň tým mal preukázané, že aj keď ďalej vo formálnej rovine dochádzalo k prevodom a prechodom vo forme ideálnych spoluvlastníckych podielov, v skutočnosti v hmotnoprávnej rovine po zrušení spoluvlastníctva reálnym rozdelením, deľbou, zámenami každý reálne užíval len

svoju nehnuteľnosť, bral si úrodu len zo svojej nehnuteľnosti, spoluvlastníci na týchto nehnuteľnostiach nepracovali spoločne a nedelili sa o úrodu podľa výšky spoluvlastníckych podielov. Navzájom dlhodobo rešpektovali reálne vydelené nehnuteľnosti ostatných spoluvlastníkov. Dá sa teda zároveň konštatovať, že hmotnoprávny stav vlastníctva sa vzťahoval k reálne vydeleným nehnuteľnostiam a formálny stav vlastníctva bol stále evidovaný formálne podľa výšky ideálnych spoluvlastníckych podielov. Podľa ustálenej súdnej praxe je nevyhnutné prispôbiť nesprávny formálny stav správne hmotnoprávnemu stavu a nie opačne. Práve v tom je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c) OSP na zosúladení správneho hmotnoprávneho stavu vlastníctva, ktorý svedčí navrhovateľke a jej právne predchodcovi ku dňu úmrtia k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, kým v rozpore s tým sú naďalej nesprávne vo formálnej rovine vedení len ako ideálni spoluvlastníci, a to nielen navrhovateľka, ale aj ostatní spoluvlastníci zapísaní na listoch vlastníctva. Základným atribútom vlastníckeho práva je právo disponovať s predmetom svojho vlastníctva (§ 123 Občianskeho zákonníka). Tým sa odlišuje užívateľ nehnuteľnosti od vlastníka nehnuteľnosti. Užívateľ nehnuteľnosti nemá právo s nehnuteľnosťou disponovať. V konaní je preukázané, že spoluvlastníci, ktorým boli reálne vydelené nehnuteľnosti, sa správali ako vlastníci, nehnuteľnosť výlučne sami užívali, výlučne sami z nej brali úžitky a s nehnuteľnosťami disponovali, zamieňali a dispozíciou súd má na mysli aj tú skutočnosť, že niektorí zo spoluvlastníkov si svoje reálne vydelené nehnuteľnosti vybavili do stavu CKN na listy vlastníctva presvedčení o svojom vlastníckom práve, tak ako aj navrhovateľka. Tým mal súd vyvrátené, že zápis na evidenčnom liste svedčí právnym predchodcom navrhovateľa len ako užívateľom. V hmotnoprávnej rovine však išlo o vlastníkov reálne vydelených nehnuteľností. Socialistické právne predpisy neumožňovali, aby vlastník vlastnil viac ako 400 m² a z tohto dôvodu ostatná časť nehnuteľností vo vlastníctve bola vedená len ako predmet užívania na evidenčnom liste, aj keď bolo nesporné, že boli vlastníckymi reálne vydelených nehnuteľností, odovzdávali kontingenty z týchto nehnuteľností. Tým mal súd preukázané, že deľba bola realizovaná nielen čo do užívania, ale bola realizovaná aj čo do vlastníckeho práva. Reálne vydelení pozemnoknižní spoluvlastníci nadobudli vlastnícke právo reálnou deľbou a zámenami.

Osvedčením o dedičstve 10D/13/2013 čl. 7 spisu mal súd preukázané, že po L. U., O.. XX.X.XXXX, ktorý zomrel X.X.XXXX, je navrhovateľka dedičkou k reálne vydeleným nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu. Aj keď je v dedičskom rozhodnutí po formálnej rovine vedená v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, práve rozsudok o určení vlastníckeho práva mal zosúladiť nesprávny formálny stav so správnym hmotnoprávnym stavom, kedy sa stala vlastníčkou reálne vydelených nehnuteľností, pretože vlastníkom reálne vydelených nehnuteľností bol aj zosnulý L. U., aj jeho otec.

Z geometrického plánu čl. 13 spisu súd mal preukázané, že ide o technický podklad k zápisu nehnuteľností na list vlastníctva do katastra nehnuteľností. Samotný geometrický plán nie je právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva. Geometrický plán však v sebe obsahuje identifikáciu parciel a tým aj záruku toho, s ktorými konkrétnymi parcelami EKN sú sporné nehnuteľnosti identické, teda ktorého okruhu pozemnoknižných spoluvlastníkov uvedených na listoch vlastníctva parciel EKN sa konanie o určení vlastníctva týka a teda musia tvoriť nerozlučný okruh účastníkov konania podľa § 91 ods. 2 OSP. Rovnaká identifikácia je obsiahnutá aj na čl. 85 zo strany katastra nehnuteľností.

Odporcovia sa písomne vyjadrili, resp. ústne, aby ich súd nevolal na ďalšie pojednávania, súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. S poukazom na skutočnosť, že súd nemá nad mieru primeranú pomerom zaťažovať súdnymi spormi účastníkov a svedkov, ktorých sa bezprostredne konanie netýka, v nadväznosti na § 115a ods. 1 OSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti odporcov, ktorí sa už vyjadrili písomne alebo už boli vypočutí. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 7.7.1992 sp. zn. 1Cdo/28/1992 a judikát RC 40/1993, podľa ktorého sa nemôže domáhať procesného porušenia odňatia možnosti konať pred súdom iný účastník konania než ten, ktorého sa táto okolnosť týka.

Vykonaním dôkazov mal súd preukázané, že v dávnej minulosti, minimálne do roku 1950, došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva deľbou v prírode, čomu svedčia nielen mapové operáty, evidenčné listy, ale aj zhoda s prírodnými medzami. Vydelené nehnuteľnosti právni predchodcovia navrhovateľky užívali dlhodobo nerušene. Nebolo preukázané užívanie sporných nehnuteľností ostatnými spoluvlastníkmi, ostatní spoluvlastníci si nerobili, ani nerobia nároky do vydelených nehnuteľností.

Podľa rozhodnutia č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky uverejnenej v zbierke IV u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa uvedeného rozhodnutia č. 911/1932 ÚZ treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním).

Naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) OSP je v takom prípade daný na určení vlastníckeho práva k vydeleným nehnuteľnostiam alebo na určení, že došlo k zrušeniu a rozdeleniu podielového spoluvlastníctva. Naliehavý právny záujem nie je daný na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktoré fakticky zaniklo, bolo zrušené, ani na určení ideálneho spoluvlastníckeho podielu k predmetu vlastníctva, ktorý zanikol zrušením a vyporiadaním.

Súd je viazaný výrokom rozhodnutia, nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia (§ 159 ods. 2 OSP). Preto aj keď rozhodnutie 911/1932 bolo vydané na základe znaleckého posudku ako jedného z dôkazných prostriedkov, ide o odôvodnenie rozhodnutia 911/1932, nejde o záväznú výrokovú časť. Odôvodnením rozhodnutia nie je súd viazaný a je viazaný výrokovou časťou rozhodnutia. Môžu byť použité akékoľvek dôkazy, aby súd získal skutkový stav, ktorý môže subsumovať pod rozhodnutie 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí (§ 125 OSP). Ktoré dôkazy súd vykoná, rozhodne súd. Nie je pri tom viazaný rozhodnutím 911/1932, resp. iným rozhodnutím. Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 3 OSP ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 125 OSP za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 127 ods. 1 prvá veta OSP ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd dospel k záveru, že na posúdenie v tomto konkrétnom prípade nie sú potrebné odborné znalosti, preto nenariadil dokazovanie znalcom. Okrem odporcov 2/ (právnych nástupcov), 85/, 86/ všetci známi odporcovia súhlasili s tým, že v dávnej minulosti bola deľba. Podľa § 120 ods. 3 OSP, § 153 ods. 1 OSP súd založil svoj záver na zhodnom tvrdení týchto účastníkov konania. Týmto dôkazom spolu s ďalšími dôkazmi (výsluch svedka - geodeta, listinné dôkazy) mal súd dostatočne preukázanú deľbu celej pozemnoknižnej parcely v prírode. Zástupca neznámych spoluvlastníkov (SPF) vyjadril súhlas s deľbou v tomto konaní.

Z vykonaných dôkazov súd vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

V prvom rade súd ustálil, že nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel má právny vzťah k pozemnoknižným parcelám PKN (teraz EKN) kat. úz. Č. - B.. Nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel jednotlivých spoluvlastníkov - odporcov nemá vzťah k vydeleným parcelám CKN (EN pred THM) jednotlivo. Z toho logicky vyplýva, že veľkosť podielov jednotlivých spoluvlastníkov treba odvíjať čo do výmery z celkovej pôvodnej výmery pozemnoknižnej parcely v čase, kedy došlo k deľbe a nie od výmery parcel EN, resp.

CKN, resp. EKN, ktorá už je po vyporiadaní vlastníckeho práva niektorých spoluvlastníkov do stavu CKN čo do výmery menšou parcelou ako bola pôvodná pozemnoknižná parcela (a naďalej sa bude jej výmera znižovať v príčinnej súvislosti s tým, ako si jednotliví spoluvlastníci budú vybavovať vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam do stavu CKN). Z tohto dôvodu aj záver, či došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, treba posúdiť z hľadiska celej pozemnoknižnej parcely, ku ktorej sa podiely jednotlivých pozemnoknižných spoluvlastníkov vzťahovali.

V nadväznosti na uvedené základnou podmienkou bolo preukázať, či ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 OSP existuje spoluvlastnícky vzťah k parcele EKN (predtým PKN) zapísanej na LV kat. úz. Č. - B. alebo tento spoluvlastnícky vzťah bol v dávnej minulosti zrušený a vyporiadaný reálnou deľbou medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi pôvodnej pozemnoknižnej parcely PKN a teda či v dôsledku zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva spoluvlastníctvo zaniklo a existujú len reálne vydelené nehnuteľnosti, ku ktorým je možné určiť vlastnícke právo. Bolo teda treba ustáliť, či spoluvlastníci zapísaní na LV kat. úz. F.Č. na parcelu EKN, z ktorej je vytvorená sporná nehnuteľnosť, sú na liste vlastníctva zapísaní len formálne.

Parcely EKN kat. úz. Č. - B. boli na list vlastníctva zapísané na základe výsledkov ROEPu. K tvrdenému zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva však došlo v dávnej minulosti (do roku 1950), dávno pred vznikom parcel EKN a pred jej zápisom na LV. V tomto konaní je preukázané, že k faktickej deľbe v prírode došlo do roku 1950. V tom čase neexistovali parcely EKN vytvorené ROEPom, ale parcely PKN zapísané v pozemkovej knihe. Súd bol povinný aplikovať také hmotné právo a také evidencie pozemkov, ktoré platili ku dňu reálnej deľby v prírode. V čase reálnej deľby v prírode, približne do roku 1950, namiesto parcel EKN existovali pozemnoknižné parcely. Nielen z výpovede odporcov mal súd preukázané, že pozemnoknižné parcely boli podelené medzi pozemnoknižných spoluvlastníkov, ale takýto záver mal súd preukázaný aj porovnaním pozemnoknižnej mapy s mapou EN pred THM. Z porovnania vyplýva, že mapa EN pred THM zamapovala reálnu deľbu pozemnoknižných parcel v prírode podľa prírodných hraníc - medzí (v tomto prípade aj oplotenia). Tým mal preukázaný záver, že pozemnoknižné parcely boli podelené na parcely EN pred THM a tieto boli vydelené jednotlivým pozemnoknižným spoluvlastníkom (právnym predchodcom navrhovateľov, ale aj právnym predchodcom odporcov). V pozemnoknižných vložkách na pozemnoknižné parcely nie sú zapísané len sporné pozemnoknižné parcely (teraz EKN), ale aj iné pozemnoknižné parcely. Ku všetkým tam zapísaným pozemnoknižným parcelám pozemnoknižní spoluvlastníci (totožní so spoluvlastníkmi parcel EKN) mali rovnakú výšku podielov, ktorá zodpovedá aj výške podielov zapísaných na jednotlivých LV na jednotlivých spoluvlastníkov, resp. ich právnym predchodcom.

Z uvedeného mal súd preukázané, že v čase deľby, vzhľadom k rovnakému okruhu pozemnoknižných spoluvlastníkov, k veľkému počtu pozemnoknižných parcel a rovnakej výške podielov, nedochádzalo medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi k deľbe a zámenám takým spôsobom, že by všetci pozemnoknižní spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely len z jednej pozemnoknižnej parcely PKN. Keďže podiely a okruh spoluvlastníkov boli v čase deľby rovnaké, delili a zamieňali medzi všetkými pozemnoknižnými parcelami zapísanými na tých istých spoluvlastníkov v rovnakých podieloch. Preto nemusí mať každý zo spoluvlastníkov (vrátane neznámych) vydelený svoj podiel len v sporných pozemnoknižných parcelách PKN (teraz EKN). Niektorí spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely v iných pozemnoknižných parcelách. Rozhodujúce bolo to, že všetci mali vydelené, každý užíval výlučne svoje reálne vydelené nehnuteľnosti, rešpektoval vlastnícke právo ostatných a to dlhodobo. Niektorí zo spoluvlastníkov so svojimi vydelenými nehnuteľnosťami disponovali (predali, darovali a pod.). Skutočnosť, že niektorí spoluvlastníci ku dnešnému dňu nemajú vydelené nehnuteľnosti v pozemnoknižných parcelách (teraz EKN), resp. nedisponujú reálne vydelenými nehnuteľnosťami, neznamena, že k deľbe nedošlo a že ich právnym predchodcom ich spoluvlastnícky podiel v reálnej rovine nebol vydelený.

Zjednocujúce rozhodnutie 911/1932 bolo vydané pre zjednotenie aplikácie práva platného do roku 1950 a bolo založené na dlhodobom faktickom stave, nie formálnom stave. V zmysle rozhodnutia 911/1932 deľba a zámena predstavujú v zmysle Občianskeho zákonníka „iné skutočnosti ustanovené zákonom“, na základe ktorých došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva. Deľba a zámena v dávnej minulosti do roku 1950 sú titulom, na základe ktorého právna predchodkyňa navrhovateľky získala k vydelenej nehnuteľnosti vlastnícke právo.

Novovzniknuté parcely teda nevznikli vytvorením geometrickými plánmi z roku 2014. Geometrické plány z dôvodu vykonateľnosti (zapísateľnosti) rozsudku graficky znázornili parcely v prírode reálne vydelené, ohraničené medzami, oplotením, ktoré vznikli už v dávnej minulosti do roku 1950 faktickým zrušením spoluvlastníctva v prírode reálnou deľbou, zámenami, ktoré boli dlhodobo rešpektované. Čo do určenia vlastníckeho práva rozsudok nemá konštitutívny charakter. Má deklaratórny charakter. Deklaruje vznik vlastníckeho práva v minulosti.

Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Takýmto údajom je aj zápis na listoch vlastníctva kat. úz. Č. - B., že parcely EKN sú v spoluvlastníctve tam uvedených spoluvlastníkov. Navrhovateľom sa v nadväznosti na zákonnú domnienku dlhodobého, faktického, nerušeného užívania vydelených nehnuteľností (R 911/1932) podarilo preukázať opak (§ 133 OSP). Preukázali, že zápis spoluvlastníctva na listoch vlastníctva je len formálny. Je teda daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c) OSP, na zosúladení skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva s formálnym stavom vlastníctva vedeným na listoch vlastníctva. Navyše, aj mapy EN a evidencia EN mali záväzný charakter, ktorý nebol rešpektovaný pri zápise parcel EKN na listy vlastníctva v rámci ROEPu. Napriek tomu, že parcely EKN (predtým PKN) boli v dávnej minulosti reálne podelené, v ROEPe tieto nehnuteľnosti zapísali do stavu pred deľbou, teda do stavu spoluvlastníckych podielov, čím, podľa názoru súdu, došlo takýmto spôsobom k odňatiu vlastníckeho práva vlastníkom, ktorí nehnuteľnosti mali reálne vydelené, pričom deľba bola evidovaná a zamapovaná. Skutočnosť, že vlastníci na evidenčných listoch boli vedení len ako užívatelia a nie vlastníci, zodpovedá platnej právnej legislatíve v čase socializmu, kedy nemohli byť zapísaní skutoční vlastníci na listy vlastníctva k parcelám EN pred THM vzhľadom k obmedzeniu výmery, ktorú v tom čase vlastník mohol vlastníť, ktorá v tom čase mohla byť predmetom vlastníctva. Preto podľa zákona o evidencii nehnuteľností tieto nehnuteľnosti boli vedené v užívacom stave napriek tomu, že v hmotnoprávnej rovine išlo o vlastníkov reálne vydelených nehnuteľností.

Z uvedených dôvodov súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a určil, že nehnuteľnosti zakreslené v geometrickom pláne ako parcely CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 83 m², CKN XXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 41 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 149 m², CKN XXX - záhrada o výmere 503 m², ktoré sú vytvorené z častí parcel zapísaných na LV XXXX ako parcela EKN 3540 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 94 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 294 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 122 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - záhrada o výmere 235 m², na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - TTP o výmere 382 m² kat. úz. Č. - B. patria do výlučného vlastníctva navrhovateľky U. X., E. U., O. XX.X.XXXX, Č. - B. XXX, P. XXX XX a že nehnuteľnosti zakreslené v geometrickom pláne ako parcely CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 30 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 96 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 21 m², ktoré sú vytvorené z častí parcely zapísanej na LV XXXX ako parcela EKN XXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 294 m² kat. úz. Č. - B. patria do dedičstva po neb. L. U., K. X.X.XXXX. Súd dospel k záveru, že na strane navrhovateľky je daný naliehavý právny záujem na určení podľa § 80 písm. c) OSP, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností, je daný naliehavý právny záujem na zosúladení hmotnoprávneho stavu vlastníctva, ktoré svedčí navrhovateľke s formálnym stavom spoluvlastníctva podľa zápisov na listoch vlastníctva.

Pokiaľ ide o tých účastníkov konania, ktorí zomreli v priebehu konania, súd ďalej konal s právnymi nástupcami zosnulých. Súd nerozhodoval o zastavení konania voči neexistujúcim mŕtvym odporcom a o pripustení právnych nástupcov ako odporcov do konania. Súd zastáva názor, že s neexistujúcimi mŕtvymi účastníkmi konania nie je možné konať a teda ani rozhodnúť o zastavení konania, zámene účastníkov konania. Priamo zo zákona sa právní nástupcovia zomrelých účastníkov konania stali právnymi nástupcami, súd s nimi pokračoval v konaní podľa § 107 ods. 1 OSP, § 107 ods. 3 OSP bez procesného rozhodnutia o zastavení konania, bez procesného rozhodnutia o pripustení právnych nástupcov ako účastníkov do konania z dôvodov už uvedených.

Úspešnou účastníčkou konania je navrhovateľka. Podľa § 142 ods. 1 OSP jej patrí plná náhrada trov konania. Na inak úspešnú účastníčku konania - navrhovateľku súd aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP a nepriznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania voči odporcom. Za neusporiadaný stav vlastníctva odporcovia nemôžu, za neusporiadaný stav vlastníctva nemôžu ani navrhovateľka. Voči

odporcom si navrhovateľka podľa § 151 ods. 1 OSP ani neuplatnila právo na náhradu trov konania. Súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal z dôvodov už uvedených.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.